

Titel: Et kort men fuldstændigt Udtog af de henrettede Grevers sidste Omvendelses-Historie. Forfattet og beskrevet over Johan Friderich Struensee af Hr. Dr. Münther, og over Enewold Brandt af Hr. Provst Hee.

Citation: "Et kort men fuldstændigt Udtog af de henrettede Grevers sidste Omvendelses-Historie. Forfattet og beskrevet over Johan Friderich Struensee af Hr. Dr. Münther, og over Enewold Brandt af Hr. Provst Hee.", i *Luxdorphs samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 3*, J.R. Thiele, 1772, s. 90. Onlineudgave fra Trykkefrihedens Skrifter: https://tekster.kb.dk/catalog/tfs-texts-2_003-shoot-w2_003_011_p90_bZONE1215611/facsimile.pdf (tilgået 19. juli 2024)

Anvendt udgave: Luxdorphs samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 3

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Han bad Hr. Münter hilse adskillige af hans Bekendte, og at sige endeel af dem, isald han med sin Tale eller Gierning havde gjort nogen af dem vildfarende i deres Begreb om Dyd og Religion, saa bad han dem, som en Døende, der erkjendte sin Uret, igjen at udsette de Udtryk, og forlade ham fordi han havde foranlediget dette.

Efter at de begge lidet havde tæet, spurde Greven: om Gud efter sin Alvidenbed saae, at jeg ei havde blevet troe i mine nærværende Grundsætser og Meeninger, isald jeg havde levet længere, kunde det da have en skadelig Indflydelse paa min tilstundende Dem? Hr. Münter svarede: Gud demmer efter virkelige og ikke efter Ting, som ei er sseet, han demmer Menneskene saaledes, som han finder dem ved deres Udgang af Verden, han er Kierligheden selv og haver saa lidet Behag i en Synders Død, at han vist ei vil fordømme nogen, der døer i saadanne Sinds Tanker, som han har lovet Benaadelse. —

Greven sagde videre, jeg har meget silde omvendt mig til Gud, men jeg veed, at den evige Gud agter ikke paa Vængden eller Kortheden af den Tid, i hvilken et Menneske umager sig at takkes ham. Vor Frelser siger, uden at bestemme denne Omstændighed. Hvo som kommer til mig, den vil jeg ei forskyde.

Jeg vil altsaa nu ikke forurolige mig derover, at jeg saa længe har været fremmet for Gud, Sandhed og Dyd. Ved at see paa den store Mængde Tilskuere, sagde Hr. Münter til ham: at der vist under disse tusende, vare mange som anraabte Gud om, at
være